

У душі зарубцювалась рана...

Сергій Єсенін

У душі зарубцювалась рана,
Припинились марення нічні.
Пахощами квітів Тегерана
Я лікуюсь нині в чайхані.

Сам чайханщик щиро пригощає;
Щоб запам'яталась чайхана,
Поїть він мене червоним чаєм,
Не дає горілки чи вина.

Пригощай, хазяїне, охоче,
Може, знову шлях сюди знайду.
Не дарма ж мені моргнули очі,
Лиш на мить відкинувши чадру.

І у нас дівчата є хороші,
Тільки більше волі молодим.
Ми вчимось цілункам не за гроші,
За любов не платимо калим.

Ну а цій, що зникла як омана,
За її небачену красу
Подарую шаль із Хороссана
І ширазький килим піднесу.

Наливай мені міцного чаю.
Я тобі, хазяїне, скажу,
Що таку я вперше зустрічаю,
Хоч куди за нею побіжу.

Хай замкнеш ти двері проти ночі,
Все одно є хвіртка у саду...
Не дарма ж мені моргнули очі,
Лиш на мить відкинувши чадру.

Переклад Олександра Грязнова